

Danielin kirja – sata yhdeksänkymmentäseitsemän

*Profeetallisen avautumisen: Kristuksen toinen kokoaminen ja islamin
eskatologinen rooli Ilmestyskirjan kertomuksessa*

Jeff Pippenger
2024-04-29

Olemme nyt tunnistamassa, että yksi seitsemän ukkosenjylinän edustamista tapahtumista on Kristuksen työ koota kansansa toisen kerran, minkä Hän alkoi tehdä heinäkuussa 2023. Milleriläinen historia osoittaa, että tämä työ toteutetaan islamin sodankäynnin toimiessa sanoman taustana.

Sanoma on Jeesuksen Kristuksen ilmestys, joka avataan juuri ennen armonajan päättymistä, mutta tuo sanoma kulkee kolmannen voi-huudon sanoman mukana (on asetettu sen yhteyteen). Juuri silloin, kun Herra ojensi kätensä toisen kerran vuonna 1849, sisar White kommentoi vihoissaan raivoavien kansojen järkkymistä, mikä on islamin vertauskuva.

”16. joulukuuta 1848 Herra antoi minulle näyn taivaan voimien järkkymisestä. Näin, että kun Herra sanoi ’taivas’ antaessaan Matteuksen, Markuksen ja Luukkaan muistiin merkitsemät merkit, Hän tarkoitti taivasta, ja kun Hän sanoi ’maa’, Hän tarkoitti maata. Taivaan voimat ovat aurinko, kuu ja tähdet. Ne hallitsevat taivaissa. Maan voimat ovat ne, jotka hallitsevat maan päällä. Taivaan voimat järkkyvät Jumalan äänen vaikutuksesta. Silloin aurinko, kuu ja tähdet siirtyvät paikoiltaan. Ne eivät katoa, vaan Jumalan ääni järkyttää niitä.

”Tummat, raskaat pilvet nousivat ja iskivät toisiaan vasten. Ilmakehä halkesi ja vierä taaksepäin; sitten saatoimme katsoa ylöspäin Orionissa olevan avoimen tilan kautta, josta Jumalan ääni tuli. Pyhä kaupunki tulee alas tuon avoimen tilan kautta. Näin, että maan voimia nyt järkytetään ja että tapahtumat seuraavat toisiaan järjestyksessä. Sota ja sanomat sodista, miekka, nälänhätä ja rutto järkyttävät ensin maan voimia; sitten Jumalan ääni järkyttää aurinkoa, kuuta ja tähtiä, ja myös tätä maata. Näin, että voimien järkkyminen Euroopassa ei ole, niin kuin jotkut opettavat, taivaan voimien järkkyminen, vaan se on vihastuneiden kansakuntien voimien järkkyminen.” Early Writings, 41.

Historioitsijat vahvistavat, että se, mikä järjestytti Euroopan kansoja vuonna 1848, oli islamin armeijoiden toiminta, sillä profeetallisesti ne symboloidaan voimana, joka vihoittaa kansat. Ensimmäisessä todistuksessa siitä, että Herra ojensi kätensä toisen kerran vuosien 1840–1844 historiassa, Keskiyön huudon sanoma saapui Exeterin telttakokoukseen. Sieltä aina 22. lokakuuta 1844 asti sanoma pyyhkäisi Yhdysvaltain itärannikkoa pitkin kuin hyökyaalto. Tuo liike oli ollut Kristuksen riemullisen Jerusalemiin ratsastamisen esikuva, ja aasilla Kristus kannettiin Jerusalemiin.

Keskiyön huudon sanoma edustaa koko Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen profeetallista sanomaa, mutta tuo ilmestys asetetaan kolmannen voi-huudon islamin kansoja vihoittavan vaikutuksen

yhteyteen, sillä juuri islam kantaa sanoman, joka on Jeesuksen Kristuksen ilmestys. Jeesus on Juudan heimon Leijona, ja Hän on sidottu ”aasin” sanomaan.

Juuda, sinua veljesi ylistävät; sinun kätesi on oleva vihollistesi niskassa; isäsi pojat kumartuvat sinun eteesi. Juuda on nuori leijona; saaliilta sinä, poikani, olet noussut. Hän on kyyristynyt, käynyt makuulle niin kuin leijona, niin kuin vanha leijona; kuka uskaltaa herättää hänet? Valtikka ei siirry Juudalta eikä hallitsijansauva hänen jalkojensa välistä, kunnes tulee Siilo, ja häntä tottelevat kansat. Hän sitoo aasinsa varsan viinipuuhun ja aasintammansa jalon viiniköynnöksen runkoon; hän pesee vaatteensa viinissä ja pukunsa rypäleitten veressä. Hänen silmänsä ovat viinistä tummat ja hänen hampaansa maidosta valkeat. 1. Mooseksen kirja 49:8–12.

Juudan kautta toteutuu ”kansojen kokoontuminen”. Kristus on Juudana myös ”viinipuu”, ja ”jalo viinipuu” sidotaan ”aasintammaan varsaan”. Hänen ”vaatteensa” pestään ”viinissä”, joka oli ”rypäleiden veri”. Kristus alkoi vuodattaa vertaan Getsemanessa, kun Hän hikoili verta, ja Getsemane merkitsee ”öljypuristamoa”. Getsemanesta ristille asti Hän vuodatti kalliin verensä kootakseen kaikki ihmiset tykönsä.

Nyt käy tämän maailman tuomio; nyt tämän maailman ruhtinas syöstään ulos. Ja kun minut korotetaan maasta, minä vedän kaikki tyköni. Tämän hän sanoi osoittaen, minkälaisen kuoleman hän oli kuoleva. Johannes 12:31–33.

Kristuksen työ vetää kaikki ihmiset tykönsä on kaksivaiheinen prosessi, sillä ensin Hän kokoaa ”Israelin karkotetut”, ja sitten käyttää heitä lippumerkkinä vetääkseen toisen laumansa.

Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut. Niin kuin Isä tuntee minut, niin minäkin tunnen Isän; ja minä annan henkeni lammasten edestä. Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös ne minun täytyy tuoda, ja ne saavat kuulla minun ääneni; ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen. Joh. 10:14–16.

Sata neljäkymmentäneljäätuhatta ovat ne ”lampaat”, jotka tuntevat Hänet. ”Muut lampaat” ovat Hänen laumansa, jotka tulevat ulos Babylonista, kun he näkevät ja kuulevat viirin. Ennen kuin Hän nostaa viirinsä, jotka ovat Hänen lampaansa, Hän kokoaa heidät ensin toisen kerran. Tuo pyhän historian linja on yhdenmukainen Danielin kirjan yhdestoista luvun jakeiden kolmestatoista viiteentoista kanssa, ja on sen tähden yhdenmukainen jakeen neljäkymmentä katketyn historian kanssa. Se edustaa todellisen protestanttisen sarven linjaa, joka kulkee luopioprotestanttisen sarven, luopiorepublikaanisen sarven ja Tyyron porton saapumisen historian sisällä juuri ennen jakeen neljäkymmentäyksi sunnuntailakia. Todellisen protestanttisen sarven linja edustaa sekä historiaa että myös sanomaa, jossa sata neljäkymmentäneljäätuhatta sinetöidään.

Israelin ”karkotetut” edustavat linjaa vastakohtana ”pilkkajien seurakunnalle”, kuten Jeremia heidät nimeää, tai ”saatanan synagoogalle”, kuten Johannes heidät nimittää Ilmestyskirjan luvuissa kaksi ja kolme, joissa puhutellaan Smyrnan ja Filadelfian seurakuntia. Filadelfialaiset edustavat Ilmestyskirjan seitsemännen luvun ”sataaneljäkymmentäneljäätuhatta”, ja Smyrna on saman luvun ”suuri joukko”, jota ei voida lukea. Nämä kaksi viimeisten päivien lunastettujen luokkaa ovat kiistassa niiden kanssa, jotka valehtelevat ja jotka ovat saatanan synagogassa ja väittävät olevansa

Jumalan kansaa, sillä he sanovat olevansa juutalaisia.

Todellisen protestanttisen sarven linja muodostuu kiistasta, joka vallitsee heidän itsensä ja entisen liittokansan välillä, joka tuolloin sivuutetaan. Samassa historiassa uskolliset ovat myös kiistassa luopioprotestantismin ja katolisuuden linjan kanssa. Nämä kolme uskonnollista toimijaa edustavat lohikäärmettä, petoa ja väärää profeettaa mikrotasolla todellisen protestanttisen sarven linjan sisällä.

”Minä näin, että nimikristillinen kirkko ja nimelliset adventistit, Juudaksen tavoin, kavaltaavat meidät katolisille saadakseen heidän vaikutusvaltansa noustakseen totuutta vastaan. Pyhät ovat silloin huomaamaton kansa, jota katoliset vain vähän tuntevat; mutta kirkot ja nimelliset adventistit, jotka tuntevat meidän uskomme ja tapamme (sillä he vihasivat meitä sapatin tähden, koska eivät voineet kumota sitä), kavaltaavat pyhät ja ilmiantavat heidät katolisille sellaisina, jotka halveksivat kansan säädöksiä; toisin sanoen, että he pitävät sapatin eivätkä pidä sunnuntaita.” Spalding and Magan, 1, 2.

Olemme käsitelleet tätä tekstikohtaa aiemmin ja todenneet siinä yhteydessä, että ilmauksella ”nimellinen kirkko” ja ilmauksella ”nimellinen adventisti” olisi ollut eri merkitys ja sovellutus silloin, kun sisar White kirjoitti nämä sanat. Kuitenkin profeetat puhuivat enemmän viimeisille päiville kuin omalle historialleen, joten tässä tekstikohdassa viimeisten päivien nimellinen kirkko olisi luopunut protestanttisuudesta. Sana ”nimellinen” merkitsee ”vain nimeltään”.

Niin sanottu protestanttinen kirkko lakkasi protestoimasta Roomaa vuonna 1844, kun he kapinoivat sitä vastaan, että olisivat uskossa astuneet kaikkeinpyhimpään, missä he olisivat voineet tunnistaa, että seitsemännen päivän sapatin on oikea palvonnan päivä. Sen sijaan he säilyttivät auringon palvonnan, joka on katolilaisuuden merkki. On mahdotonta ”protestoida” Roomaa vastaan, mikä on sanan ”protestantti” ainoa määritelmä, jos on hyväksynyt hänen valtansa tunnusmerkin, jonka roomalainen kirkko on toistuvasti ilmoittanut olevan sen valta muuttaa Raamatussa oleva palvontapäivä seitsemännen päivän sapatista sunnuntaiksi.

”Nimelliset adventistit” ovat niitä, jotka tunnustautuvat seitsemännen päivän adventisteiksi, mutta heidät samastetaan myös Juudakseen, joka on sen opetuslapsen vertauskuva, joka on pettänyt tunnustuksensa. Nimellinen seitsemännen päivän adventistikirkko tulee vihaamaan ”pyhiä”, ja nuo pyhät ”tulevat” silloin ”olemaan vähäpätöinen kansa”. He vihaavat vähäpätöisiä pyhiä ”sapatin tähden”, totuuden tähden, jota he eivät kykene ”kumoamaan”. Sisar Whiten historian sapatin totuus oli seitsemännen päivän sapatin, mutta se on viimeisten päivien sapatin totuuden esikuva, totuuden, jota ei voida kumota, ja se on se oppi, jonka Laodikean seitsemännen päivän adventismi ensi kerran hylkäsi kapinassaan vuonna 1863. Tuo oppi oli ensimmäinen perustotuus, jonka William Miller löysi, ja se edustaa adventismin perustotuuksia, joissa nimelliset adventistit kieltäytyvät vaeltamasta, kuten Jeremian vanhat polut kuvaavat. Tuo sapatin totuus on 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän aikaa”.

Todellisen protestantismin linja, joka muodostuu Filadelfiasta ja Smyrnasta, joutuu niiden kavaltaamaksi, joita Juudas edustaa. Juudas sitoutui kavaltaamaan Jeesuksen kolmesti, osoittaen siten asteittaisen kavaltaamisen, joka edelsi ristiä ja päättyi ristillä. Danielin 11. luvun kuudestoista jae

edustaa sunnuntailakia, jota risti esikuvallisesti kuvasi. Sen tähden niissä jakeissa, jotka johtavat kuudennentoista jakeen sunnuntailakiin, joka on myös neljänenkymmenennenensimmäisen jakeen sunnuntailaki, viimeisten päivien pyhien osaksi tulee kolmivaiheinen kavaltaminen. Kavaltaminen tapahtuu sinä aikana, jolloin Herra kokoaa toistamiseen viimeisten päivien lippumerkkinsä.

Ja sinä päivänä on Iisain juurivesa, joka seisoo kansojen lippumerkkinä; hänen tykönsä pakanat kääntyvät, ja hänen leposijansa on oleva kunniaisa. Ja sinä päivänä Herra ojentaa kätensä toisen kerran hankkiakseen takaisin kansansa jäännöksen, joka on jäljellä Assuriasta, Egyptistä, Patroksesta, Kuusista, Eelamista, Sinearin maasta, Hamatista ja meren saarista. Ja hän pystyttää lippumerkin kansakunnille, kokoaa Israelin karkotetut ja kerää yhteen Juudan hajotetut maan neljästä äärestä. Efraimin kateus on katoava, ja Juudan viholliset hävitetään: Efraim ei kadehdi Juudaa, eikä Juuda ahdistaa Efraimia. Mutta he syöksyvät länteen filistealaisten hartioille; yhdessä he ryöstävät idän kansat; he ojentavat kätensä Edomia ja Mooabia vastaan, ja ammonilaiset ovat heille alamaiset. Jesaja 11:10–14.

Jesaja osoittaa tämän jakson historiallisen taustan jakeessa kymmenen ilmauksella ”sinä päivänä”. Tuo ”päivä” on siis yksilöity niissä jakeissa, jotka edeltävät jaetta kymmenen. Kun seuraamme tätä nimenomaista profeetallista kertomusta taaksepäin viittaukseen, jonka avulla voimme tunnistaa, milloin ”sinä päivänä” on, päädyimme kymmenennen luvun ensimmäiseen jakeeseen.

Voi niitä, jotka säättävät vääriä säädöksiä ja laativat sortavia määräyksiä, jotka he ovat määränneet. Jesaja 10:1.

Sisar White samastaa tämän jakeen ”vääramielisen säädöksen” pian tulevaan sunnuntailakiin:

”Epäjumalallinen sapatti on pystytetty, niin kuin kultainen kuvapatsas pystytettiin Duuran lakeudelle. Ja niin kuin Babylonin kuningas Nebukadnessar antoi asetuksen, että kaikki, jotka eivät kumartuisi maahan eivätkä palvoisi tätä kuvapatsasta, oli surmattava, samoin tullaan julistamaan, että kaikkia, jotka eivät kunnioita sunnuntailaitosta, rangaistaan vankeudella ja kuolemalla. Näin Herran sapatti poljetaan jalkoihin. Mutta Herra on julistanut: ’Voi niitä, jotka säättävät vääriä säädöksiä ja kirjoittavat rasittavia määräyksiä, jotka itse ovat määränneet’ [Jesaja 10:1]. [Sefanja 1:14–18]” Manuscript Releases, osa 14, 92.

Konteksti, jossa Herra kokoaa kansansa toisen kerran, sijoittuu lähestyvän sunnuntailakikriisin historiaan, sillä luvun kymmenen jakeessa kaksitoista Jesaja puhuu siitä, että Herra saattaa päätökseen työn kansansa keskuudessa ennen kuin Hän toimeenpanee täytäntöönpanevan tuomionsa vanhurskautta vailla olevan säädöksen kohdalla, joka on sunnuntailaki.

Niinpä on tapahtuva, että kun Herra on saattanut päätökseen kaiken työnsä Siionin vuorella ja Jerusalemissa, minä rankaisen Assyrian kuninkaan ylpeän sydämen hedelmää ja hänen korskeitten katseidensa komeutta. Jesaja 10:12.

”Työ Siionin ja Jerusalemin hyväksi”, jonka Herra ”suorittaa” ennen kuin paavikunnan rankaiseminen alkaa sunnuntailaista, on sadan neljänkymmenenneljän tuhannen sinetöiminen. Hesekielin yhdeksännessä luvussa mies, jolla on kirjoittajan mustesarvi, kulkee Jerusalemin läpi ja

panee merkin niihin, "jotka huokaavat ja valittavat kaikkia maassa" ja seurakunnassa tehtyjä kauhistuksia. Tähän työhön sisältyy se prosessi, jossa Herra kokoaa Israelin karkotetut toisen kerran yhteen. Hän kokoaa heidät maan neljästä kulmasta, ja "maan neljä kulmaa" esitetään kahdeksana maantieteellisenä alueena. Kahdeksan on pedon kuvan koetusprosessin vertauskuva, mikä osoittaa, että niiden lopullinen kokoaminen, joiden oli määrä olla tunnuslippu, tapahtuu aikana, jolloin pedon kuvan koe pannaan täytäntöön maan päällä.

Ykseys, jota kuvaa se, ettei "Efraim" "kadehdi Juudaa eikä Juuda" "ahdista Efraimia", toteutuu, kun Juudan vastustajat hävitetään. Profeettallisesti entinen liittokansa, jota edustavat Juudas tai saatanan synagoga tai pilkkaajien seurakunta tai milleriittisen historian protestantit tai Kristuksen historian juutalaiset, "hävitetään" ensimmäisessä pettymyksessä. Kun Jeremia esittää juuri tuon historian, hänelle annettiin ohje, ettei hän voisi koskaan palata pilkkaajien seurakuntaan, vaikka he voisivat palata hänen luokseen, jos päättäisivät tehdä parannuksen.

18. heinäkuuta 2020 alkaen aina sunnuntailakiin saakka Herra kokoaa viimeisten päivien kansansa toisen kerran. Hän kokoaa heidät kaikkialta maailmasta ajanjaksona, jolloin Hän saattaa päätökseen kaiken työnsä Juudassa ja Jerusalemissa. Tuona sinetöimisen aikana Jumalan viimeisten päivien kansa on oleva vähäpätöinen, mutta siitä huolimatta se joutuu kolminkertaisen liiton kohtaamaksi, joka vastustaa sen työtä.

Katolisuus on kolminkertaisen liiton peto, ja yksi sen tyttäristä on se ryhmä, jonka sisar White tunnistaa nimelliskirkoksi. Ne edustavat väärää profeettaa. Nimelliset laodikealaiset adventistit, joita Juudas edustaa, ovat tässä esityksessä lohikäärme. Vuoden 1863 kapinaa ennakoi muinaisen Israelin kapina ensimmäisessä Kadesissa, jolloin he päättivät hylätä Joosuan ja Kaalebin sanoman ja palata Egyptiin. Egypti on lohikäärmeen vertauskuva.

Ihmislapsi, käännä kasvosi faraota, Egyptin kuningasta, vastaan ja ennusta häntä vastaan ja koko Egyptiä vastaan. Puhu ja sano: Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä olen sinua vastaan, farao, Egyptin kuningas, sinä suuri lohikäärme, joka makaat virtojesi keskellä, sinä, joka sanot: Minun virrallani on minut omanaan, ja minä olen tehnyt sen itselleni. Hesekiel 29:2, 3.

Kapina Kaadeksessa edusti kymmenettä koetusta koetusprosessissa, joka johti Egyptistä ulos tuodun valitun kansan hylkäämiseen ja kuolemaan, ja se esikuvasi sen koetusprosessin viimeistä koetusta, joka kohtasi filadelfialaista milleriittistä adventismia 22. lokakuuta 1844 ja päättyi vuoden 1863 kapinaan. Muinaisen Israelin historian aivan lopussa juutalaiset "huusivat: 'Vie hänet pois, vie hänet pois, ristiinnaulitse hänet'. Pilatus sanoi heille: 'Onko minun ristiinnaulittava teidän kuninkaanne?' Ylipapit vastasivat: 'Ei meillä ole kuningasta, vaan keisari.'" Ensimmäisessä kapinassa ja viimeisessä kapinassa entinen liittokansa valitsi tunnustaa lohikäärmeen vertauskuvan (Egyptin ja pakanallisen Rooman) kuninkaakseen.

18. heinäkuuta 2020 "Juudan vastustajat" "hävitettiin", ja sadan neljäkymmenen tuhannen temppeli pystytettiin. Jäljellä oli enää se, että temppeli puhdistettaisiin, ennen kuin liiton Sanansaattaja äkisti tulee temppeliinsä. Milleriläisen historian temppeli rakennettiin neljänäkymmenenäkuutena vuotena vuodesta 1798 vuoteen 1844. Ensimmäisessä pettymyksessä 19. huhtikuuta 1844 protestantit erotettiin pois ja heistä tuli osa saatanan synagoogaa, pilkkaajien

joukkoa, Rooman tytärtä. Siitä hetkestä 22. lokakuuta 1844 asti tapahtui puhdistusprosessi ennen kuin uskolliset seurasivat Kristusta kaikkeinpyhimpään, jotta Hän voisi toteuttaa työn liittää jumaluutensa heidän ihmisyyteensä.

Todellisen protestanttisen sarven historia, joka kootaan toisen kerran juuri ennen väärämielistä asetusta, jotta se olisi se lippumerkki, jota Jumala käyttää kutsuakseen toisen laumansa ulos Babylonista, sijoittuu samaan ajanjaksoon, jolloin luopuneet republikaaninen ja protestanttinen sarvi liittyvät yhteen, harjoittaen hengellistä haureutta ja siten tulevat yhdeksi lihaksi eli yhdeksi temppeliksi, joka on pedon kuva. Jumalan temppeli muodostaa samalla Kristuksen kuvaa.

Jatkamme tätä tutkielmaa seuraavassa artikkelissa.

Sana, joka tuli Jeremialle Herralta ja kuului näin: Asetu Herran huoneen portille ja julista siellä tämä sana ja sano: Kuulkaa Herran sana, kaikki te Juudasta, jotka käytte näistä porteista sisälle kumartaaksenne Herraa. Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Parantakaa vaelluksenne ja tekonne, niin minä annan teidän asua tässä paikassa. Älkää luottako valheellisiin sanoihin, kun sanotaan: Tämä on Herran temppeli, Herran temppeli, Herran temppeli. Sillä jos te todella parannatte vaelluksenne ja tekonne, jos te todella teette oikeutta miehen ja hänen lähimmäisensä välillä, jos ette sorra muukalaista, orpoa ja leskeä ettekä vuodata viatonta verta tässä paikassa, ettekä seuraa muita jumalia omaksi onnettomuudeksenne, niin minä annan teidän asua tässä paikassa, siinä maassa, jonka minä annoin teidän isillenne iankaikkisesta iankaikkiseen. Katso, te luotatte valheellisiin sanoihin, joista ei ole hyötyä. Varastatteko, murhaatteko ja teette aviorikoksen, vannotteko väärin, poltatteko suitsutusta Baalille ja seuraatteko muita jumalia, joita ette tunne, ja sitten tulette ja seisotte minun edessäni tässä huoneessa, joka on kutsuttu minun nimelläni, ja sanotte: Me olemme pelastetut tekemään kaikki nämä kauhistukset? Onko tämä huone, joka on kutsuttu minun nimelläni, tullut teidän silmissänne ryövärien luolaksi? Katso, minäkin olen sen nähnyt, sanoo Herra.

Mutta menkää nyt minun paikkaani, joka oli Siilossa, johon minä ensin asetin nimeni, ja katsokaa, mitä minä tein sille kansani Israelin pahuuden tähden. Ja nyt, koska te olette tehneet kaikki nämä teot, sanoo Herra, ja minä puhuin teille varhain nousemalla ja puhuen, mutta te ette kuulleet, ja minä kutsuin teitä, mutta te ette vastanneet; sentähden minä teen tälle huoneelle, joka on kutsuttu minun nimelläni, johon te luotatte, ja tälle paikalle, jonka minä annoin teille ja teidän isillenne, samoin kuin minä tein Siilolle. Ja minä ajan teidät pois kasvojeni edestä, niinkuin minä olen ajanut pois kaikki teidän veljenne, koko Efraimin siemenen. Älä siis rukoile tämän kansan puolesta äläkä kohota heidän tähtensä huutoa tai rukousta äläkä anomuksin käy minun eteeni; sillä minä en sinua kuule. Etkö näe, mitä he tekevät Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla? Jeremia 7:1–17.